

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.015 van 2 maart 1999
in de zaken A. 57.498/VII-17.575
57.968/VII-17.576.**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FLAMAND,
kantoor houdende te ANTWERPEN-DEURNE,
Sint-Rochusstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
15 april 1994 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 8 februari 1994 van de
Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als
vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat verzoeker op
16 mei 1994 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het op 13 april 1994 betekende bevel van de
Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van
het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 50.134 van
9 november 1994 waarbij de schorsing van de
tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing
wordt verworpen;

Gezien de toelichtende memorie in de zaak
G/A. 57.498/VII-17.575;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord in de zaak G/A. 57.968/VII-17.576;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 9 februari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VANHALLE die, loco Advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er aanleiding is om de zaken gekend onder de nummers G/A. 57.498/VII-17.575 en 57.968/VII-17.576 samen te voegen wegens verknochtheid

in het belang van een goede en efficiënte rechtsbedeling;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, op 18 mei 1990 in België aankomt en op 23 mei 1990 de status van vluchteling aanvraagt; dat dit verzoek op 23 november 1993 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verworpen; dat de motivering van deze beslissing als volgt luidt :

"Hij verklaarde deel uit te maken van de XXX-etnie. Hij werkte als 'security officer' voor het regime van voormalig president D. Betrokkene kreeg problemen met D. omdat hij tot de XXX-etnie behoort. Tevens werd hij gewantrouwd door XXX-militanten omdat hij als G. voor het regime van D. had gewerkt. Uit schrik nam betrokkene op 17 mei 1990 het vliegtuig naar Nederland. Vandaar vloog hij verder door naar België.

Er dient te worden vastgesteld dat betrokkene geen gewag maakt van enige persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Hij heeft zijn land immers preventief verlaten. Bovendien blijft betrokkene uitermate vaag over de juiste draagwijdte van zijn problemen. Tevens dient vastgesteld dat betrokkene, zoals blijkt uit de uitreisstempel, zijn land op volkomen legale wijze heeft verlaten. Dit wijst op een weinig ernstige vrees voor vervolging.

Uit dit alles blijkt duidelijk dat betrokkene zijn land heeft verlaten omwille van de burgeroorlog. Uit niets blijkt dat zijn situatie in ernstige mate afwijkt van deze van zijn landgenoten die eveneens te lijden hebben onder de XXX burgeroorlog.

Bijgevolg kan niet besloten worden dat betrokkene zijn land heeft verlaten uit vrees zoals bedoeld in art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951";

dat verzoeker op 7 december 1993 tegen deze weigeringsbeslissing beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep werd opgeroepen op de zitting van 8 februari 1994; dat de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de in het eerste verzoekschrift

aangevochten beslissing van 8 februari 1994 neemt, waarbij ze het beroep ongegrond verklaart en dienvolgens de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling weigert; dat deze beslissing steunt op volgende redengeving :

"Overwegende dat appellant ter zitting voorhoudt als bewakingsagent werkzaam te zijn geweest bij 'E. S. S.'; dat hij vernam dat een oom gearresteerd was; dat hij vreesde zelf te worden aangehouden, waarop hij de vlucht nam en enkele weken onderdook in XXX; dat een zekere B. ervoor zorgde dat hij op 17 mei 1990 op legale wijze het vliegtuig kon nemen naar Nederland, vanwaar hij verder vloog naar België;

Overwegende dat appellant een verward en weinig gestoffeerd relaas opdist;

Dat hij vaag blijft over de juiste draagwijdte van zijn problemen;

Dat hij noch bij zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij de ondervraging op het Commissariaat-generaal gewag maakt van de arrestatie van zijn oom, die nochtans blijkens zijn relaas ter zitting, de concrete aanleiding van zijn vlucht zou zijn;

Overwegende dat noch het relaas van appellant, noch de door hem voorgelegde stukken, toelaten te stellen dat in zijn hoofd vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aanwezig is";

dat verzoeker op 13 april 1994 bevel krijgt om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 13 mei 1994 te verlaten; dat de motivering van dit bevel als volgt luidt :

"Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn (Wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1, 2°). Werd niet erkend als vluchteling. (K.B. van 8 oktober 1981 - art. 77)";

2. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak nr. 57.498.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel afleidt, onder meer, uit de schending van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet, doordat de Vaste Beroepscommissie volkomen voorbijgaat aan twee essentiële elementen in het dossier, met name : "Zijn werk in M. in nauwe relatie met de overheid én zijn behoren tot de XXX-etnie", dat niet wordt geëxpliciteerd waarom zijn relaas "verward" en "weinig gestoffeerd" is en evenmin waarin hij "vaag blijft", dat de formule dat "noch het relaas noch de stukken toelaten te stellen dat in zijnen hoofde vrees voor vervolging aanwezig is" een louter formatistische verwijzing is naar de tekst van de vluchtelingenconventie, zonder de omstandigheden van de zaak in aanmerking te nemen en tot slot dat hij "noch bij zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij zijn ondervraging op het Commissariaat-generaal gewag maakte van de arrestatie van zijn oom, die nochtans blijkens zijn relaas ter zitting de concrete aanleiding van zijn vlucht zou zijn", waarbij de Vaste Beroepscommissie niet motiveert "waarom het beweerd ontbreken van dit element in de voorgaande verklaringen (...) een reden zou zijn om (...) de hoedanigheid van vluchteling te weigeren";

Overwegende dat uit het verhoorblad blijkt dat verzoeker behoort tot de XXX-etnie en als veiligheidsagent in dienst van de regering heeft gewerkt; dat hij zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken, op het Commissariaat-generaal als in de beroepsakte aan de Vaste Beroepscommissie duidelijk maakt dat zijn problemen zijn ontstaan nadat de troepen van XXX de XXX waren binnengevallen waarna de regering XXX de leden van de XXX-stam ervan verdacht de rebellen te steunen; dat verzoeker, nadat hij had vernomen dat een oom was gearresteerd, het land heeft verlaten uit vrees te worden vervolgd wegens zijn XXX-etnie;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie het beroep afwees, vooreerst omdat verzoeker "een verward en weinig gestoffeerd verhaal opdist" en "hij vaag blijft over de juiste draagwijdte van zijn problemen"; dat deze eerste twee consideransen als redengeving niet volstaan omdat daarin niet wordt ingegaan op de reden waarom verzoeker zijn land zou zijn ontvlucht, met name de beweerde vrees voor vervolging omwille van zijn XXX-etnie;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie in de derde considerans stelt dat verzoeker "noch bij zijn verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch bij de ondervraging op het Commissariaat-generaal gewag maakt van de arrestatie van zijn oom, die nochtans blijkens zijn relaas ter zitting, de concrete aanleiding van zijn vlucht zou zijn"; dat de Vaste Beroepscommissie echter in het geheel niet toelicht waarom het pas ter zitting vermelden van de arrestatie van de oom de geloofwaardigheid van het relaas in het gedrang zou brengen; dat bovendien het motief ontleend aan dit element geen afdoende grond is om de weigeringsbeslissing te verantwoorden;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de grond van de zaak moet onderzoeken; dat uit haar beslissing genoegzaam moet blijken waarom de aanvraag om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd; dat de motivering zodanig algemeen en vaag is dat ze de Raad van State niet toelaat zijn controle op de wettigheid van de bestreden beslissing uit te oefenen, en meer bepaald om uit te maken of de aanvraag tot het verkrijgen van de hoedanigheid van vluchteling om al dan niet rechtens verantwoorde redenen werd afgewezen; dat de bestreden beslissing niet afdoende met redenen is omkleed; dat zij aldus het motiveringsbeginsel schendt

als vervat in artikel 149 van de gecoördineerde Grondwet en in artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het eerste middel gegrond is; dat de in het eerste verzoekschrift bestreden beslissing bijgevolg moet worden vernietigd;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak nr. 57.968.

Overwegende dat bij huidig arrest de beslissing van de Vaste Beroepscommissie wordt vernietigd; dat derhalve als gevolg hiervan ook het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten dient te worden vernietigd; dat dit bevel immers steunt op verzoekers niet-erkenning als vluchteling door voornoemde beslissing van de Vaste Beroepscommissie,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken gekend onder de nummers G/A 57.498/VII-17.575 en 57.968/VII-17.576 worden samengevoegd wegens verknochtheid.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van 8 februari 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij XXX de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd.

Artikel 3.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde Commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 4.

De zaak wordt, in zoverre zij het beroep betreft tegen de beslissing van 23 november 1993 van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 5.

Vernietigd wordt het bevel om het grondgebied te verlaten, aan XXX op 13 april 1994 ter kennis gebracht.

Artikel 6.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twee maart 1900 negenenegentig,
door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad

M. MILOJKOWIC,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

D. MOONS.